

Smartnewz AR 2017/2259

Afdeling herformuleert eisen feitenvaststelling invorderingsbesluiten

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, 3 mei 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1179 - Op SmartNewz sinds: 3 mei 2017

Abengoa Bioenergy Netherlands B.V. produceert bio-ethanol op haar bedrijfslocatie te Rotterdam. Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland hebben daarvoor in 2007 en 2008 een milieuvergunning verleend. Aan deze vergunningen, respectievelijk een oprichtingsvergunning en een veranderingsvergunning, zijn geurvoorschriften verbonden. De systematiek van de geurvoorschriften is dat tijdelijk een soepeler norm geldt. Vanaf 30 mei 2013 diende Abengoa te voldoen aan het strenge geurvoorschrift 2.14, dat geen enkele waarneembare geur ter plaatse van een geurgevoelige locatie toestaat. GS hebben vastgesteld dat Abengoa dit voorschrift niet naleeft. Bij besluit van 6 augustus 2013 hebben GS Abengoa gelast om uiterlijk op 19 augustus 2013 (blijvend) te voldoen aan voorschrift 2.14. Daarbij is bepaald dat, indien Abengoa niet aan de last voldoet, zij een dwangsom verbeurt van € 100.000 per keer dat zij vijf of meer geurklachten op een geurgevoelige locatie veroorzaakt, met een maximum van € 2.000.000, met dien verstande dat per periode van zeven aaneengesloten dagen maximaal één dwangsom kan worden verbeurd. In het besluit is voorts bepaald dat bij de vaststelling of verbeurde van dwangsommen heeft plaatsgevonden, een aantal voorwaarden gelden. Bij latere, separate besluiten hebben GS verbeurde dwangsommen ingevorderd, in totaal groot € 700.000,00. Het door Abengoa bij de rechtbank ingestelde beroep tegen de in bezwaar gehandhaafde last onder dwangsom en invorderingsbesluiten is deels gegrond verklaard. Enkele invorderingsbesluiten zijn gedeeltelijk herroepen. Tegen deze uitspraak stelt Abengoa hoger beroep in bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Tijdens de hogerberoepsprocedure gaat Abengoa failliet. De curator neemt de procedure over.

ABRVs: De Afdeling verwerpt de door de curator opgeworpen beroepsgronden tegen de last onder dwangsom. Zij volgt de rechtbank in haar oordeel dat de feitenvaststelling die ten grondslag lag aan de overtreding deugt, de begunstigingstermijn niet onredelijke kort was en de hoogte van de dwangsom in redelijke verhouding stond tot de zwaarte van het geschonden belang.

Met betrekking tot de invorderingsbesluiten stelt de curator zich op het standpunt dat de rechtbank heeft miskend dat (ook) aan de door haar in stand gelaten (delen van) invorderingsbesluiten een feitenvaststelling ten grondslag ligt die niet voldoet aan de daarvoor op grond van de jurisprudentie van de Afdeling geldende eisen, dan wel de in het besluit van 6 augustus 2013 ter zake gestelde voorwaarden. De curator voert in dit verband verscheidene gronden aan.

Alvorens wordt toegekomen aan een bespreking daarvan, wijst de Afdeling erop dat de curator uitgaat van een te strikte lezing van de in de jurisprudentie van de Afdeling geformuleerde eisen met betrekking tot de feitenvaststelling bij invorderingsbesluiten. In haar uitspraak van 13 juni 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BW8183, heeft de Afdeling overwogen dat aan een invorderingsbesluit een deugdelijke en controleerbare vaststelling van relevante feiten en omstandigheden ten grondslag dient te liggen. Zij heeft daartoe in die uitspraak een aantal eisen geformuleerd. In latere uitspraken, onder meer haar uitspraken van 25 juli 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BX2610 , 13 november 2013, ECLI:NL:RVS:2013:1911 en 30 juli 2014, ECLI:NL:RVS:2014:2899 , heeft de Afdeling die eisen genuanceerd.

Omwille van de duidelijkheid ziet de Afdeling aanleiding de eisen thans als volgt te herformuleren. Aan een invorderingsbesluit dient een deugdelijke en controleerbare vaststelling van relevante feiten en omstandigheden ten grondslag te liggen. Dit brengt met zich dat de vaststelling of waarneming van feiten en omstandigheden die leiden tot verbeurde van een dwangsom dient te worden gedaan door een ter zake deskundige medewerker van het bevoegd gezag, door een ter zake deskundige persoon in opdracht van het bevoegd gezag of door een ter zake deskundige persoon wiens bevindingen het bevoegd gezag voor zijn rekening heeft genomen. De vastgestelde of waargenomen feiten en omstandigheden dienen op een duidelijke wijze te worden vastgelegd. Dat kan geschieden in een schriftelijke rapportage, maar in bepaalde gevallen ook met foto's of ander bewijsmateriaal. Duidelijk moet zijn waar, wanneer en door wie de feiten en omstandigheden zijn vastgesteld of waargenomen en welke werkwijze daarbij is gehanteerd. Voor zover de vastgestelde feiten en omstandigheden in een geschrift zijn vastgelegd, dient een inzichtelijke beschrijving te worden gegeven van hetgeen is vastgesteld of waargenomen. Een schriftelijke rapportage dient voorts in beginsel te zijn voorzien van een ondertekening door de opsteller en een dagtekening. Aan het ontbreken van een ondertekening en een dagtekening kan worden voorbijgegaan, indien op andere wijze kan worden vastgesteld dat de opsteller van de rapportage degene is die de daarin vermelde feiten en omstandigheden heeft vastgesteld of waargenomen en wanneer die vaststelling of waarneming heeft plaatsgevonden.

De Afdeling toetst vervolgens de door de curator geconstateerde vermeende gebreken aan de invorderingsbesluiten, die samengevat als volgt luiden:

- de medewerkers van DCMR wiens verslagen ten grondslag liggen aan de invorderingsbesluiten zijn niet aangesteld als toezichthouder met betrekking tot provinciale handhavingsaangelegenheden. De verslagen mochten daarom niet ten grondslag worden gelegd aan de invorderingsbesluiten;
- de medewerkers van DCMR wier verslagen ten grondslag liggen aan de invorderingsbesluiten zijn niet als ter zake deskundig als bedoeld in de jurisprudentie aan te merken, omdat hun reukvermogen onvoldoende getraind was om vast te kunnen stellen wanneer geur afkomstig was van het bedrijf van Abengoa;
- uit een aantal verslagen blijkt niet dat werd voldaan aan de in het besluit van 6 augustus 2013 voor vaststelling van verbeurde van een dwangsom gestelde voorwaarde dat sprake moet zijn van ten minste vijf geurklachten van afzonderlijke geurgevoelige locaties in een aangesloten periode van acht uur;
- uit de verslagen kan worden afgeleid dat een deel van de geurwaarnemingen heeft plaatsgevonden vanuit de auto met geopend raam. Volgens de curator is dit onvoldoende betrouwbaar;
- onvoldoende is komen vast te staan dat de op 15 mei 2014 waargenomen geur van het bedrijf van Abengoa afkomstig was.

De Afdeling verwerpt de geformuleerde bezwaren. Voor de motivering wordt verwezen naar de uitspraak. Het hoger beroep wordt ongegrond verklaard.

W.J.W. van Eijk - Van Iersel Luchtman Advocaten

WETINGANG

Algemene wet bestuursrecht artikel 5.37 , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)
Algemene wet bestuursrecht artikel 5.31D , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

TREFWOORDEN

